

АНДРІЄНКО Роман Геннадійович
(17.01.1986-09.10.2023)

Народився 17 січня 1986 року у м. Білогірськ Амурської області. З першого по п'ятий клас навчався в Білогірській СЗОШ №4, а з 1997 року навчався у СЗОШ №7 м. Тернівка. Закінчив Тернівський професійний гірничий ліцей за спеціальністю «електрик». Працював на шахті «Західно-Донбаська» автослюсарем. Згодом переїхав на Західну Україну, в Івано-Франківську область, там він навчався в Івано-Франківському фаховому коледжі фізичного виховання за спеціальністю тренер широкого профілю. Пізніше пішов працювати бригадиром на меблеву фабрику у м. Рожнятів.

Роман дуже любив підводну риболовлю. Пірнаючи під воду, спритно відслідковував свою здобич та не менш швидко ловив рибу, також полюбляв дайвінг.

Мав доброго і спритного собаку на ім'я Лаккі, породи Джек-рассел-тер'єр. Пес був Роману ліпшим другом.

У 2020 році повернувся в Тернівку, для того щоб доглядати батька, якого паралізувало після інсульту. Після смерті батька у квітні 2023 році згодом став до лав ЗСУ.

У червні 2023 року був направлений в Миколаївську область. Службу проходив у складі 79-ї десантно-штурмової бригади 4 відділення, 1 взвод 4 рота 3 батальйон на посаді стрілець-помічник гранатометника.

Загинув 9 жовтня 2023 року при виконанні бойового завдання, рятуючи життя побратимів під час евакуації від нальоту дронів камікадзе. Ставлячи під загрозу своє життя, захисники рятували один одного. Серед них був і Роман, який витягував оборонців з-під обстрілів. Коли бригада була врятована, почувся голос із рації:

«Потрібна термінова допомога!» - сповіщали бійці сусідньої роти. Поки вирішували, що робити, Роман, не думаючи, кинувся рятувати побратимів. Загроза тривала, навколо все кипіло від вибухів, снаряди безперервно прилітали. Ризикуючи власним життям, бійці не залишали товаришів і намагалися боротися за кожного. Роман побіг за останнім пораненим, підхопив його. Не піддаючись страху і втомі, тримаючи в руках життя двох людей, він ішов безупинно. Але, на жаль, дійти не вдалось - за спиною розірвався ворожий дрон. Роман врятував товариша, накривши його своїм тілом, але сам загинув. Це сталося в районі села Новомихайлівка Покровського району Донецької області.

Похований на цвинтарі у м. Тернівка на Алеї Слави.

Нагороджений:

- Указом Президента від 25.01.2024 року орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).
- Присвоєно звання «Почесний громадянин м. Тернівка» (посмертно).

У Романа залишилися рідна сестра, четверо племінників, двоюрідні сестри та брати, двоюрідні племінники, тітки та дядько.